

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **ZEVES 5 s. r. o. (dříve Saša – Sun s. r. o.)**
sídlem Tovární 629, 430 01 Chomutov
zastoupená advokátem Mgr. Radkem Salajkou, LL.M.
sídlem Hlubočeská 1156/38b, 152 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Energetický regulační úřad**
sídlem Masarykovo náměstí 91/5, 586 01 Jihlava

o žádosti žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 8. 2. 2022, č. j. 13917-153/2010-ERU

takto:

- I. Žádost žalobkyně se zamítá.
- II. Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení. Žalobkyně se vyzývá, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení sdělila soudu číslo bankovního účtu, na nějž má být soudní poplatek vrácen.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 11. 4. 2022 brojila žalobkyně u Krajského soudu v Brně proti rozhodnutí Rady žalovaného ze dne 8. 2. 2022, č. j. 13917-153/2020-ERU. Vzhledem k tomu, že při podání žaloby ani na základě výzvy soudu ze dne 27. 4. 2022, č. j. 30 A 41/2022-57 (lhůta pro zaplacení marně uplynula 17. 5. 2022) soudní poplatek nezaplatila, soud usnesením ze dne 30. 5. 2022, č. j. 30 A 41/2022-62, řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku. Toto usnesení nabylo právní moci 2. 6. 2022.
2. Žalobkyně předmětný poplatek uhradila na účet soudu dne 3. 6. 2022. V souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích soud k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty nepřihlížel, neboť žalobkyně již k zaplacení soudního poplatku nebyla povinna.
3. Proti usnesení č. j. 30 A 41/2022-62, ze dne 30. 5. 2022 podala žalobkyně kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud zamítl pro nedůvodnost rozsudkem ze dne 26. 9. 2022, č. j. 8 As 145/2022-24. V návaznosti na to podala ústavní stížnost, kterou Ústavní soud usnesením ze dne 3. 1. 2023, sp. zn. IV. ÚS 3263/22 (dostupné na <http://nalus.usoud.cz>)

odmítl, neboť podaná stížnost byla z části zjevně neodpostatněná a dále také částečně nepřipustná.

4. Dne 27. 1. 2023 doručila žalobkyně soudu žádost o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku ze dne 23. 1. 2023, přičemž součástí žádosti byly kolkové známky ve výši 3 000 Kč, kterými hodlala uhradit soudní poplatek za žalobu z 11. 4. 2022. Jako důvod žádosti uvedla závažné onkologické onemocnění jednatele žalobkyně, pana U. Má za to, že dané onemocnění způsobilo, že pan U. předmětný soudní poplatek ve lhůtě zapomněl zaplatit.
5. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že *„nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“* Předmětné ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích přitom bylo v nálezů Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 9/20, shledáno ústavně konformní, přičemž Ústavní soud v něm zamítl návrh na zrušení části § 9 odst. 1 (*„k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží“*).
6. Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích *„nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.“*
7. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 5. 2012, č. j. 7 As 69/2012-20, uzavřel, že zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, nedefinuje typy lhůty, respektive nestanoví, v jakém případě se jedná o lhůtu zákonnou a v jakém o lhůtu soudcovskou. Z tohoto důvodu není důvod přiznávat lhůtám jiný charakter a význam, než je tomu podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu. *Lhůta k zaplacení soudního poplatku je lhůtou soudcovskou. Podle ust. § 40 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit. Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud dovodil, že „u lhůty soudcovské je možné jak její prodloužení, tak i prominutí zmeškání. Prominutí zmeškání lhůty ovšem přichází logicky v úvahu jen tam, kde dosud běží řízení, v němž měl být úkon proveden, ledaže by i po skončení řízení mohlo prominutí zmeškání lhůty a dodatečně učiněný vést k „obživení“ již skončeného řízení. Z toho hlediska by se předmětná žádost jevila vyloučenou, neboť stěžovatel požádal o prominutí lhůty až v době, kdy řízení, ve vztahu k němuž o prominutí lhůty žádal, bylo již pravomocně zastaveno, přičemž zákon v případě prominutí lhůty nepočítá s tím, že by došlo k „obživení“ skončeného řízení.“*
8. V rámci správního soudnictví je účinné podání žádosti o prominutí zmeškání lhůty pro zaplacení soudního poplatku omezeno tak, že žádost musí být podána do doby pravomocného ukončení řízení o žalobě; jinak k ní nelze přihlížet. Taková situace však v případě žalobkyně nenastala. Žalobkyně podala žádost o prominutí zmeškání lhůty k úhradě soudního poplatku až v době, kdy již bylo řízení o žalobě z 11. 4. 2022 pravomocně zastaveno (ukončeno), proto nebylo možné vyhovět její žádosti.
9. Pro výše uvedený závěr není rozhodující, že v době vydání předmětného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 69/2012-20, z jehož závěrů soud v nyní projednávané věci vychází, bylo účinné jiné znění § 9 odst. 7 s. ř. s., které *de facto* použití

ustanovení o možnosti prominutí zmeškání lhůty k úkonu podle § 40 odst. 5 věta s. ř. s. vylučovalo. Rozhodnutí o zastavení řízení nabylo právní moci dne 2. 6. 2022, přičemž soudní poplatek nejpozději v tento den uhrazen nebyl. Nabytím právní moci usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku žalobkyni zanikla poplatková povinnost. Ke stejnému závěru Nejvyšší správní soud dospěl ve svém rozsudku ze dne 28. 6. 2018, č. j. 5 As 204/2017-20. Uvedl, že *„krajský soud proto nemohl přihlížet k důvodům, pro které byla lhůta zmeškána, když vyhovění žádosti bylo ze zákona vyloučeno, neboť řízení bylo pravomocně ukončeno a zákonná úprava neumožňovala žádné „znovuotevření“ či „obživení“ již ukončeného řízení jinak, než za výše uvedených podmínek, které však stěžovatel nesplnil, neboť soudní poplatek uhradil až poté, kdy usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci.“* Použití závěrů z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 69/2012-20 za současného znění § 9 odst. 7 s. ř. s. akceptoval taktéž Ústavní soud v usnesení ze dne 25. 5. 2021, sp. zn. III. ÚS 1198/21 (dostupné na <http://nalus.usoud.cz>). Uvedl, že *„vyložil-li za této situace Nejvyšší správní soud pro věc relevantní zákonná ustanovení tak, že žádost stěžovatelky o prominutí zmeškání lhůty je nutno zamítnout, Ústavní soud takovou interpretaci akceptuje, neboť je plně slučitelná se stávající zákonnou úpravou. Ostatně stěžovatelka sama žádnou relevantní argumentaci pro případný výklad jiný v ústavní stížnosti nenabízí.“*

10. Soud tak žádost žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku zamítl (viz výrok I. tohoto usnesení) aniž by posuzoval důvody v žádosti uvedené, neboť žádost byla podána až po pravomocném ukončení řízení o žalobě.
11. S ohledem na výše uvedené soud podle § 10 odst. 1, věty první, zákona o soudních poplatcích rozhodl, že se žalobkyni vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, neboť žalobkyně jej zaplatila v době, kdy k tomu nebyla povinna. Žalobkyni bude vrácena celá částka zaplaceného soudního poplatku ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích (shodně srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2019, č. j. 10 Af 47/2017-37). Současně soud vyzval žalobkyni, aby mu sdělila číslo bankovního účtu, na nějž může být soudní poplatek vrácen.

Poučení:

Proti výroku I. usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost proti výroku II. usnesení podle § 104 odst. 2 s. ř. s. není přípustná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2007, č. j. 8 As 25/2006-144).

Brno 15. února 2023

Mgr. Milan Procházka

předseda senátu